

פָּאן בֵּיתִי

עירד יבנה

שירים הומוריסטיים בהשראת ההווי המופלא של
הפקולטה למדעי המחשב בטכניון

קול קורא

"בְּאַרְץ הָעֵנֹרִים, אוֹמְרִים, צִיקְלוֹפּ מְשׁוּל לְמַלְךְ,
הַשְּׁבִיל אֲמָנָם אֵלֶם, אֲבָל חָכָם הוּא מִן הַהֶלֶד,
טוֹבָה צְפוּר אַחַת בְּיַד מְשִׁתִּים עַל אֵילָן,
וְאִין מָה לְמַהֵר – הַחֲפָזוֹן מִן הַשֵּׁטָן."

אִז אִם אַתָּה בִּרְנֵשׁ שְׁנוֹן וְרַב-טְמַמְפָּרְמָנֵט,
אִם אִין כְּמוֹד בֵּר-דְּעָה מֵהוּדוֹ עַד טְשֶׁקְנֵט,
מְבָרִיק, נִלְהֵב, אֵינְטֵלִיגֵנְט, מְצָלִיחַ וְנָבוֹן,
מְזֵל-טוֹב גָּבֵר, הַתְּקַבְּלֵת, בּוֹא לְטַכְנִיּוֹן!

לְטַכְנִיּוֹן – שְׂאִין כְּמוֹתוֹ בְּכָל הַמְּדִינָה
מְשִׁכָּן לְאֵלוּפֵי חֲכָמָה וּמְאֵלְפֵי בִינָה,
אִז אִם אַתָּה גָּאוֹן שֶׁל אֲמָא – בּוֹא אֲמַר נָא כֹּן,
כִּי הַטּוֹבִים בְּטַכְנִיּוֹן, וְהַטּוֹבוֹת אֵף הֵן!

וְאַתָּה – הַמִּתְעַלָּה בְּנִתּוּחִים וְאַבְחָנוֹת –
אִם אִין כְּמוֹד מְכַשְׁרֵת בְּבָנִים וּבְבָנוֹת,
עֲזָבִי אוֹתָךְ מִ"הַעֲבָרִית", דְּלָגִי עַל "בֶּן-גּוּרִיּוֹן",
אֲמַרִי שְׁלוֹם לִ"תֵּל-אָבִיב" וּבּוֹאִי לְצַפּוֹן,

לְטַכְנִיּוֹן – שְׂאִין כְּמוֹתוֹ בְּכָל הַמְּדִינָה
מְשִׁכָּן לְאֵלוּפוֹת חֲכָמָה וּמְאֵלְפוֹת בִינָה,
אִז אִם מוֹחָד צְלוּל וְחַד – חָבֵל לָךְ עַל הַזְּמַן,
כִּי הַטּוֹבוֹת בְּטַכְנִיּוֹן, וְהַטּוֹבִים עִמּוֹ!

וְאִם אַחַת לְפָרֵק זְמַן אַתָּה מְרַגֵּשׁ רַפָּה –
אִם טְעוּנֵךְ הַמְּלַמֵּד אֵינּוּ עוֹלָה יָפָה –
הִסֵּר מוֹרָא מְלַבְבֵךְ – אֵל תִּשְׁקָעִי בְּשַׁחֲוֹר,
מִחַר תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ שׁוֹב, וְאִישׁ כָּבֵר לֹא יִזְכָּר!

חֶדֶשׁ שְׁנֵי לַלְמוּדִים

רק הבקור ראיתי אותך, באקראי,
ונראית מפר, ובכל זאת אחר,
וחלף בי הרהור שמוזר בעיני
שאתה – מכלם – כה שפוף וחור.

זה אתה, שהיית תלמיד למופת,
ורשג"ד בצופים וחובש מתנדב,
שקטפת פרסים כנגון קלרינט
ושברת לבנות השכבה את הלב.

איך הפכת אתה לחיזר תמהוני,
מרחף בעינים קרועות מפליאה
במבט שנה-אי-שבוע-שמיני
מתבונן בי בעצב מתוך המראה?

אל יאוש, ידידי, עוד נשוב אל התלם,
עוד נכה שרשים ונפרה ונגדל,
אך בינתים, אחי, אנא צא מההלם,
התאושש ופרגן לי נא עוד אינטגרל!

סְבֵה טוֹבָה

מְרַצָּה יָקָר :

כָּאָבוּ לִי הַשָּׁנִים,
נִשְׁבְּרוּ לִי מִשְׁקַפִּים,
אֶסּוּנוֹת מְלוֹא-חֶפְנִים
הַקִּיפוּנֵי סָחֹר וְסָחֹר,

פְּנֵצִ'רִים בְּאוֹפְנִים,
הַקְּלָסֶר נָפַל לַמַּיִם,
פְּתַע – מְמַרְוֵמֵי שְׁמִים –
לְשֵׁלְשָׁה עָלַי צְפוּר!

לְכַלְבָּה שְׁלִי יֵשׁ וְסֹת,
דּוֹדָה שְׁלִי גִיִּסִי גּוֹסְסֹת,
גַּם קָרְסָה לִי הַמְרַפֶּסֶת
עַל הַגִּיִּפ שֶׁל הַגֶּנֶן.

הַתְּחַתְּנֹתִי, הַתְּגַרְשֵׁתִי,
הַתְּאַמְצֹתִי וְחַרְשֵׁתִי,
בְּחַיֵּי שְׁלֵא הַרְגֵשֵׁתִי
אִידָּ אוֹזֵל לִי כָּל הַזְּמַן,

כָּל יָמַי שְׁקוּעִים בְּזָבֵל,
חַבּוּרָה מְכָה וְסָבֵל,
לָמָּה לֹא תִזְרַק לִי חֶבֶל?
זוֹ תִקּוּפָה כָּל כָּדָּ קִשָּׁה!

וּבְכָלֵל לֹא נִעְזָרְתִּי
הֶעֱתַקְתִּי אוֹ שִׁקְרָתִי,
רַק בְּסוּף טֶפֶה אַחֲרָתִי
אֶת מוֹעֵד הַהֶגְשָׁה.

אַתְנָר אַמְתִּי

מבוסס חלקית על "עובדות על צ'אק נוריס" כדוגמת
<http://www.chucknorrisfacts.com/>

כְּשֶׁצִ'אק הָעֵנֶק מְהַלֵּךְ בְּרָחוֹב
הָאֶסְפֵּלֵט נֶהְדָּף לְאַחֹר,
כְּשֶׁצִ'אק הָעֵנֶק מְתַאֲמֵץ לַחֲשֹׁב
אֵין חִידָה שְׁאוֹתָהּ לֹא יִפְתָּר.

כְּשֶׁצִ'אק הָעֵנֶק מְתַנַּשֵּׁם וְנוֹשֵׁף
בְּיָפֶן מְדוֹחִים עַל צוֹנְמִי,
כְּשֶׁצִ'אק הָעֵנֶק מְתַרְגֵּז וְקוֹצֵף
הוּא עוֹשֶׂה מְפִילִים אוֹרִיגְמִי.

הוּא רוֹקֵן אֶת הַיָּם הַתֵּיכוֹן בְּתֵרֶזֶד,
הוּא הַבְּעִיר מְדוֹרָה בְּתוֹךְ מַיִם,
הוּא בָּנָה אֶת הַבַּיִת שֶׁבּוֹ הוּא נוֹלָד
וְסָפַר עַד אֵינְסוֹף – פֶּעַמִּים.

צִ'אק עָשׂוּי לְלֹא חַת, חַד-לְשׁוֹן וּמַבָּט,
וְעַל כֵּן זֶה מְדַאֵיג שְׁבַעֲתִים
שְׁבַקוֹרְס אֲנָלִיזָה נוֹמְרִית אַחַת
הוּא קָבֵל רַק שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם*.

* 98 אַחֲרֵי פֶקֶטוֹר + בּוֹנוֹס עַל אֵי-הַגָּשֶׁת עֶרְעוֹר.

הגאון של המחזור

הוא לא גבוה, לא נמוך, ודאי לא ממצע,
הוא לא זאב בודד ולא חבר בשום קבוצה,
הוא לא מנהיג ולא מנהג ובטח לא נטמע,
הוא מדבר בשקט אך קולו תמיד נשמע.

הוא מנסח הגיגים שטרם נהגו,
הוא מפתח טעונית שטרם נארגו,
הוא הנביא בשער, המוכיח בכפר,
הוא הגאון של המחזור ויש לו מה לומר.

הוא מחולל הרפרנסים הכי פורה בעיר,
הוא בטח החבר הטלפוני הבכיר,
הוא הלוחש והמפרש והמציץ פתרון,
הוא הסבה שלא שגרתתי עוד לבן-גוריון.

ורק הלילה הוא תועה כזר במטותו,
הלילה סיוטים ממוטטים את שלותו,
מחר חוגג בר-מצוה, והוא לא יכל יותר –
צמח לו זוג חציקונים על האף והסנטר.

טכניון קונפֿשן (הופעה)

פֿגֿשֿתִּי סְטוּדֵנְט מִפֿקוּלְטָה נְחֻשֶׁבֶת,
הוּא יָשֵׁב בְּמִקְרָה לְצַדִּי בְּרִכְבֶּת,
מְשַׁקְפִים עָבִים וְשִׁפְמָפִם שֶׁל אֲרֻנֶבֶת,
עוֹר חוֹר וְשִׁקוּף בְּמִרְקָם שֶׁל מַגָּבֶת,
אִפְטֵר-שִׁיב בְּנִיחוּחַ עַל גְּבוּל הַפְּלִילִי,
וְיַדְעֵתִי מִיָּד – הוּא נוֹלָד בְּשִׁבְלִי.

הִסְתַּכַּלְתִּי לְעֵלָם עֶמֶק בְּעֵינַיִם
וּבְקִשְׁתִּי מִמֶּנּוּ בְּמִתְקֵק שְׁפִתַיִם:
סִפֵּר לִי סִפּוֹר עַל חַיִּים בְּצִמְרָת,
עַל אוֹפְצִיּוֹת וְתוֹן-בֵּיס, עַל פְּנִסְיָה צוּבָרֶת.

הוּא אֵזֵן אֶת הַזְּנִבּוּק עַל בְּרֶךְ אַחַת,
וְהַחֵל לְסַפֵּר לִי עַל טוֹסֵט וְסֵלֵט,
עַל מְתִ"מ וְעַל קוֹמְבִי וְאִידֵי שְׁכִמְעֵט
הוּא קִבֵּל אֶצֶל צְנִזּוֹר תְּשֻׁעִים וְאַחַת.

כִּדְ סִפֵּר הַסְטוּדֵנְט מִפֿקוּלְטָה נְחֻשֶׁבֶת,
שִׁישֵׁב בְּמִקְרָה לְצַדִּי בְּרִכְבֶּת,
מְשַׁקְפִים עָבִים וְשִׁפְמָפִם שֶׁל אֲרֻנֶבֶת,
עוֹר חוֹר וְשִׁקוּף בְּמִרְקָם שֶׁל מַגָּבֶת,
אִפְטֵר-שִׁיב בְּנִיחוּחַ עַל גְּבוּל הַפְּלִילִי,
שְׁרָצִיתִי כֹּל כִּדְ שִׁיחֶיהָ רַק שְׁלִי.

אֲזֵ אֶמְרֵתִי לוֹ: הֵי, הַתְּבַלְבַּלְתָּ בְּסָרְט,
נוֹ סִפֵּר לִי סִפּוֹר עַל פְּלִנְטָה אַחֲרֶת,
עַל טִיּוֹל מְסַבִּיב לְעוֹלָם בְּרַחֲפֶת,
עַל 700K הוֹן נְזִיל בְּכִסְפֶּת!

אָבֵל הוּא כְּנִרְאָה לֹא הָיָה בְּעֵינַיִן –
רַק דְּבַר בְּשִׁבְחֵי הַחֲשׁוּב בְּעֵנָן
וְשִׁאֵב קוֹלָה זִירוֹ מִתּוֹךְ הַפְּחִית,
וְגַהֵק בְּקוֹל רָם וְיָרַד בְּעֵת־לִית.

שבוע-למודים

עֲשָׂרִים שָׁעוֹת בְּהֶרְצָאוֹת, רוּשִׁם וּמְאֲזִין,
עֲשָׂרִים שָׁעוֹת בְּוִידְאוֹ, מִתְחִיל גַּם לְהַבִּין,
עֲשָׂרִים עַל שְׁעוּרֵי הַבַּיִת, שֶׁשׁ עַל הַשְּׂוֹאוֹת,
וְעוֹד שְׁלֹשׁ אוֹ אַרְבַּע לְתַקּוֹן הַטְּעִיּוֹת.

עֲשָׂרִים שָׁעוֹת בְּאִינְטֵל, חִיבִים לְהַתְּפָרֵס,
חֲמֵשׁ שָׁעוֹת רֵאָלִיטִי וּמְשַׁחֲקֵי הַכֶּסֶס,
שְׁלֹשִׁים שָׁעוֹת בְּוִיטְסְאָפּ, פִּיִּסְבּוּק, טוֹוִיטֵר, אַנְסְטִגְרָם,
שְׁלֹשׁ שָׁעוֹת בְּמוֹעֵדוֹן, חֲמֵשׁ שָׁעוֹת בְּיָם.

שָׁעָה עַל הַתְּמַקְחוֹת עִם HOT (בְּסוֹף תְּמִיד מִפְּסִיד),
שָׁעָה מוֹל קֶצֶין-קְשׁוּר, שְׁכָבֵר יֵצֵאוּ לִי מִהֶוֶרִיד,
חֲמֵשׁ שָׁעוֹת בְּקוּר-הוֹרִים פְּלוּס אֶכֶל פְּלוּס כְּבִיסָה,
דְּקָה לְטוֹף לְכָלֵב שְׁשׁוּמֵר עַל הַכְּנִיסָה.

וְאִם הַכֹּל זוּרֵם וּמִתְקַדֵּם כְּמִתְכַנֵּן,
אִם לֹא יוֹצְאִים לְהַרְפֵּתָקָה בְּעֵזָה אוֹ אִירָאן,
אֲזִי בְּאֶשְׁמֶרֶת אַחֲרוֹנָה, טְרוֹם-שְׁחַר יוֹם רֵאשׁוֹן,
שׁוֹכְנֵת לָהּ מִשְׁאַת-נִפְשֵׁי: שָׁעָה תְּמִימָה לִישׁוֹן.

לא מובן

תחלה בחרתי מכנסים (קורדרוי חומים),
אחר צרפתי שליקס וגרבים ותואמים,
זוג סנדלים תנכיים מדגם אפנתי,
חלצת פלנל וסודר שסרגה לי סבתי.

גרפתי את חלקת ראשי דלת-האמצעים,
תוך הבטחת כסוי סביר לאור הממצאים,
ובמבצע נועז להשבחת מראה פני
תלשתי שערות בולטות משלל מחלותי.

הגעתי לפתח בזמן, מחקתי את הלוח,
חיכתי לכל עבר לשפור מצב הרוח,
אזרתי עז כליש והתחלתי להרצות
על חבורות ומודולים וכל מיני קבוצות.

פסעתי במתינות על הבמה הלוד ושוב,
הותרתי זמן בין הפרקים לשאל ולחשב,
שחררתי הלצות מימי מלחמת השחרור,
דאגתי לברר אם יש עוד משהו לא ברור.

אך הסטודנטים – שוב בזהים ולא קולטים מאום!
האם בלעו איזה כדור? או שמא זה משום
ששוב למדתי בטעות בסדר אקראי
את השעור השנים-עשר במקום את הרביעי?

שֵׁשׁ דְּקוֹת לַמְּבַחַן

מְחַסֵּר הַשְּׂרָאָה וְסָרוּחַ
עַל שְׂטִיחַ יָשׁוּן בְּחֻדְרֵי,
מִתְבּוֹנֵן בְּתִקְרָה, לֹא בְּטוּחַ
מִנֵּיִן יִגִּיעַ עֲזָרִי.

אֶת מֵיטֵב הַסְּפָרוֹת הַמְּקַבְּלָת
כָּבֵר חֲרָשְׁתִּי הַלּוֹדֵךְ וְחֹזֵר,
בְּרַבָּה לֹא מְצֵאתִי תוֹעֵלָת,
בְּכֻלָּהּ לֹא מְצֵאתִי מְזוּר,

עִם פִּיתְגוֹרֶס, וַיִּירֶשֶׁטְרַאס, אוֹיְלֶר,
מְאַרְגֵּן חֲבִיתָה וְסֶלְט,
אֵיִיזֶק נִיוִטוֹן מְדֻלֵּק אֶת הַבוֹיְלֶר,
אַרְכִּימֶדֶס טוֹבֵל בְּאַמְבֵּט,

הַתְּקַשְׁרֵתִי לְסֶטוֹקֶס וּבְרַנּוֹלִי,
רַק לְשֶׁאֵל מָה חֲדָשׁ בְּמַחְקָר,
אַבֵּל הֵם מְשׁוּם מָה לֹא עָנּוּ לִי –
יִתְכּוֹן שֶׁהַחֲלִיפּוֹ מִסֶּפֶר.

אַיִנְטֶגְרָלִים פּוֹשְׁטִים עַל הַחֻדָּר,
נְגִזְרוֹת מִתְּפִלּוֹת עַל הַקִּיר,
פּוֹלִינּוֹם בְּלִי בְּסִיס וּבְלִי סֶדֶר
מְצִיר שְׁמִינִיּוֹת בְּאַוִיר,

מְסַבֵּיב קְוּפּוֹנִיָּה הִיסְטֹרִית,
הַשְּׁעָה שֵׁשׁ דְּקוֹת לַמְּבַחַן,
שֵׁם הַקּוּרְס אֲנְלִיזָה נוֹמְרִית,
וְהַטֶּפֶס אֵינְנוּ מוֹכֵן.

קרב-ראפ

דוקטורנט:

מתישבים ב"שני", רק אתה ואני,
על אספרסו קצר, וחצי מאמר,
ואתה מהרהר, ואני מערער –
דוקטורנט בלי תכלית, בלי תקרה, בלי תחתיית,
רק מנוי כמרצה בקצה יפצה
על הסבל המר של מחקר לא נגמר,
עוד סמסטר אחד אשאר בלי משךד,
בלי אשור לחניון, מדבקת טכניון,
בלי מנוי לברכה... אלהים! הוכחה!
רק תמציא לי אחת להשלים תימשפט.

מקהלה:

גם אני רוצה להיות פרופסור,
גם אני רוצה לשותות אספרסו.

חבר סגל:

מהרהר? מי – אני? אתה לא רציני!
מה פתאום? סתם תוהה, מתעפץ ובוהה,
מתפלל שהפנסייה תקדם לדמנציה,
לא ישנתי שבועים, אני חי בשמים,
מונטריאול – ברצלונה – אריזונה – ורונה,
הרצאות ללא סוף, בלי חדוש ומעוף,
וגם על המטוס, עם שמפניה בכוס,
לא הוגה לא חושב, רק יושב וכותב
מכתבי המלצה, נאומי מליצה,
ושלוש (לא פחות!) הצעות מפרכות,
תכניות-מחקרים עקרים, לא ברורים,
כמו שלף ידידי! אף כל זה לא בכדי,
זו קומבינה סודית שעובדת תמיד.

מקהלה:

גם אני רוצה להיות פרופסור,
גם אני רוצה לשנות אספרסו.

דוקטורנט:

אני לא מאמין – הוא תקע בי ספין,
הוא הטמין לי פצצה, בבצה, בלי מוצא,
המחקר לא בהיר, לא סביר, לא פתיר,
החלום מנפץ, הגורל נחרץ,
תוך שנה, לא יותר, אשבר, אתדרדר
לחברת אמזון, וארויח שם הון.

מקהלה:

גם אני רוצה להיות פרופסור,
גם אני רוצה לשנות אספרסו.

חבר סגל:

ככה זה דוקטורט: זה כמו דג במחבת,
משימה אתגרית עד בלתי-אפשרית,
לא לישף פמובון – לדגיג המטגן.
רק הדג הגמיש, החושב ומרגיש,
הדבק במשימה במחבת החמה,
הצופה לבאות ועושה נפלאות,
ונלחם ומורד ועובד ושורד,
רק הדג המצלח, הבלתי מנצח,
הוא לבד יצטרף ויזכה להיות שף!

מקהלה:

גם אני רוצה להיות פרופסור,
גם אני רוצה לשנות אספרסו.

גם אני רוצה להיות פרופסור,
גם אני רוצה לשנות אספרסו.

שֵׁבֶט אַחִים וְאַחִיּוֹת – גְּרִסְתֵּנוּ (סרטון)

חָצִי מֵאָה בְּטַכְנִיּוֹן,
אֲנִי מִשְׁקִיף מֵהַחֲלוֹן
עַל מָה הָיָה, מָה נִשְׁתַּנָּה,
וְמָה מֵעַבְרָ לַפְּנֵה.

יֵצְאֵת לְדָרֶךְ עֲנִיָּה,
בְּלִי מִטְבָּחוֹן אוֹ חֲנִיָּה,
כָּל רְכוּשֶׁךָ זֹוג מִחֲשָׁבִים
וְכַרְטִיסִים מְנַקְבִים.

מֵאִזְ צְבָרֶת עוֹד נִכְסִים,
קִטְפֶת פְּרָסִים, חוֹלְלֶת נְסִים,
הַרְבִּית מְחַקֵּר בְּיֵתֶר שְׂאֵת,
נְהִיִּית פְּקוּלְטָה לְמוֹפֵת.

כָּאֵן בֵּיתִי אֶל מוֹל מְחֻשֵׁב,
אֶת אֶצְלִי עֵמֶק בֵּלֵב,
גַּם מְרַפֶּסֶת, גַּם חֲנִיּוֹן,
אֵין כְּמוֹךָ בְּטַכְנִיּוֹן, בְּחִלּוֹמוֹת
שֵׁבֶט אַחִים וְאַחִיּוֹת.

סְטוּדֵנְטִים וְסְטוּדֵנְטִיּוֹת
בְּשִׁלְל גְּנֻנִים וּמְסוּרוֹת
לוֹמְדִים יַחְדָּיו, מִתְמוֹדְדִים,
מִתְעַרְבְּבִים, מִתְיַדְדִים,

בְּסַפְרֵיהָ וּבִכְתוּוֹת,
פְּנוֹת קֶפֶה, מְעַבְדוֹת,
וּבְחִנוֹת הַמְחֻשָּׁבִים
כָּל הַשּׁוֹנִים כְּלָם שְׁוִים.

בְּלֵב הַקִּמְפוּס, כֹּה יָפָה,
רֵאשִׁיף זֹקֶפֶת, כְּמוֹ צוֹפֵה
בְּצִפּוּרִים חוֹלְפוֹת בִּיעָף
וּמִדְמִינַת עוֹד אֲגָף.

כָּאן בֵּיתִי אֶל מוֹל מַחְשָׁב,
אֶת אֲצָלִי עֵמֶק בֵּלֵב,
גַּם מִרְפָּסֶת, גַּם חֲנִיּוֹן,
אֵין כְּמוֹד בְּטַכְנִיּוֹן, בְּחִלּוֹמוֹת
שֶׁבֶט אַחִים וְאַחִיוֹת.

מָה נַעֲנֶה לוֹ לְשׂוֹאֵל
לְמָה נִשְׁאַף וְנִיחַל?
נֹאמֵר לוֹ כֵּן: רַק סָגַל טוֹב
וְדוֹקטוֹרֵנְטִיּוֹת לָרֵב,

מִהֲנִדְסוֹת, תּוֹמְכֵי מַחְקָר,
וּמִרְכְּזוֹת וְסוֹשֵׁי-בֵר,
בְּרִכַּת שְׁחִיָּה, מִסְעֶדֶת שֵׁף
וְחֶדֶר-כֶּשֶׁר בְּמִרְתֵּף!

כָּאן בֵּיתִי אֶל מוֹל מַחְשָׁב,
אֶת אֲצָלִי עֵמֶק בֵּלֵב,
גַּם מִרְפָּסֶת, גַּם חֲנִיּוֹן,
אֵין כְּמוֹד בְּטַכְנִיּוֹן, בְּחִלּוֹמוֹת
שֶׁבֶט אַחִים וְאַחִיוֹת.

כָּאן בֵּיתִי אֶל מוֹל מַחְשָׁב,
אֶת אֲצָלִי עֵמֶק בֵּלֵב,
גַּם מִרְפָּסֶת, גַּם חֲנִיּוֹן,
אֵין כְּמוֹד בְּטַכְנִיּוֹן, בְּחִלּוֹמוֹת
שֶׁבֶט אַחִים וְאַחִיוֹת.